

[Fiskeriministeren.]

kanten, at vi så tit og så ofte har indkaldt disse organisationer og har drøftet hver eneste detalje i, hvad jeg har foretaget mig på fiskeripolitikens område i sommer. Hver eneste detalje er drøftet med fiskeriets organisationer. Vi er ikke altid nået til enighed, det må jeg tilføje, men sådan er det jo nu engang her i livet, at det ikke er altid, man kan imødekomme alles ønsker til hundrede procent, selv om der er talere, specielt fra fremskridtspartiet, der næsten har ladet forstå, at man bare skal lade folk gøre som de vil, så løser problemerne sig jo nok af sig selv.

Hr. Arne Bjerregaard var heller ikke tilfreds med den måde, jeg har løst disse kvoteringsproblemer på. Jeg vil gerne sige lidt om sildeproblemet. Ved NEAFC-konferencen i sommer fik Danmark og Færøerne tilsammen tildelt en kvota på 69.000 t for tidsrummet fra den 1. juli 1975 til den 31. december 1976, altså for 1½ år. Det var en meget væsentlig nedskæring, og fiskerionorganisationerne og den danske delegation endes om at stemme imod denne vedtagelse. Når man stemmer imod en vedtagelse på NEAFC-konferencen og protesterer inden for en vis tidsfrist, så kan man frigøre sig fra denne vedtagelse.

Efter forhandlinger med fiskeriets organisationer og opfordringer fra disse protesterede regeringen imod denne vedtagelse, mod at vi til gengæld lavede en national kvotering for ½ år på 45.000 t og så opfordrede til, at vi fik en ny forhandling af hele sildesituationen på den NEAFC-konference, som nylig er afholdt. Vi fastsatte denne nationale kvotering på 45.000 t til Danmark og 8.000 t til Færøerne. Det blev imidlertid ikke 45.000, men 48.000 t, inden vi fik standset, og det blev på Færøerne ikke 8.000 t, men 9.000 t, inden vi fik standset. Altså har danske fiskere, i hvert fald efter de tal, vi arbejder med, i sidste halvår af 1975 fisket 57.000 t sild.

Under forhandlingerne i London genoptog vi så sildeproblemet og fik et forhandlingsresultat, som er tiltrådt af de danske organisationer, for første halvår af 1976 på 23.000 t til Danmark og 5.000 t til Færøerne. Det vil sige, hvis vi betragter tidsrummet fra den 1. juli 1975 til den 1. juli 1976, har danske fiskere tilsammen fået en sildekvota

på 85.000 t, hvad næsten præcis er det, som de danske fiskere mente var nødvendigt.

Det er jo altså det, jeg har brugt reguleringsforanstaltninger og også forskellige pressorer over for internationale organer osv. for at få gennemført. Jeg tror nok, at fiskeriets organisationer vil indse, at her har fiskeriministeren vist alligevel ikke båret sig så tåbeligt ad, fordi det resultat, fiskerne har fået ud af alle disse forhandlinger og alle disse manipulationer med kvoter osv., er altså en totalkvota for et år, som er i væsentlig grad større end den, der var tiltænkt Danmark.

Hr. Maigaard har haft et indlæg her, som var præget af hans lyst og hans energi og hans vældige ildhu, når det drejer sig om at reformere, og helst meget hurtigt. Det er nok muligt, at nogle af hr. Maigaards forslag er nogle af de forslag, vi kommer til at arbejde seriøst med. Det er jo bl. a. det, fiskerikommissionen skal fortælle os noget om, inden der er gået alt for lang tid.

Jeg tør ikke sige på dette tidspunkt, om tonnagen skal mindskes. Det er umuligt at sige, før vi har en saglig undersøgelse, og det er også umuligt at sige, hvad det er for en del af tonnagen, der i så fald skulle skæres bort. Jeg tror nemlig ikke ubetinget, at det, som det blev sagt fra anden side, er de gamle skibe, der skulle ophugges. Jeg tror, at mange af de fiskere, som i dag fisker med gamle skibe, i væsentlig grad klarer sig økonomisk bedre end dem, der fisker med de nyeste skibe.

Trusserederne eller de folk på land, som arbejder i fiskeriet og sætter kapital i fiskeriet, var også ligesom i hr. Maigaards tale og i mange andres taler her til overvejelse, og det kræver jo da i hvert fald en ændring af lovgivningen, hvis man skal forbyde folk uden for erhvervet at etablere sig i fiskeri. Det er også en af de ting, som jeg mener bør underkastes en overvejelse i den kommission, vi har nedsat, idet jeg dog gerne vil tilføje, at det jo trods alt er danske fiskere, der fisker med disse skibe. I sin tid, da man startede med at investere i fiskeriet udefra, var det nu ikke så uvelkomment, fordi det var meget risikobetonet på det tidspunkt.

Må jeg så vende mig til spørgsmålet om EF og spørgsmålet om de engelske zoner og etableringsfrihed osv., det blev rejst både af hr. Wilhjelm og af hr. Maigaard. Jeg vil